

1527

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 sierpnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie określenia warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego i użycia broni palnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego, a także zasad użycia broni palnej przez pododdziały odwodowe Straży Granicznej

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1998 r. w sprawie określenia warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego i użycia broni palnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz warunków i sposobu użycia środków przymusu bezpośredniego, a także zasad użycia broni palnej przez pododdziały odwodowe Straży Granicznej (Dz. U. Nr 27, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w pkt 5 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 6 i 7 w brzmieniu:

- „6) pociski niepenetracyjne, miotane z broni palnej,
- 7) paralizatory elektryczne.”;

2) w § 5:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. O założeniu kajdanek funkcjonariusz decyduje samodzielnie lub stosuje je na polecenie bezpośredniego przełożonego, sądu lub prokuratora.
- 3. Kajdanki zakłada się na ręce trzymane z przodu. W przypadku gdy osoba jest agresywna lub niebezpieczna, można założyć kajdanki na ręce trzymane z tyłu.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

- „5. Kajdanek nie stosuje się wobec osób poniżej 17 lat, z wyjątkiem nieletnich w wieku powyżej 15 lat podejrzanych o popełnienie przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu.”;

3) w § 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Osobom, w stosunku do których użyto kaftana bezpieczeństwa, pasa obezwładniającego lub siatki obezwładniającej, należy niezwłocznie zapewnić podjęcie wobec nich medycznych

działań ratowniczych, w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym, jeżeli zaistnieją wskazania zdrowotne do podjęcia takich działań.”;

4) po § 14 dodaje się § 14a i 14b w brzmieniu:

„§ 14a. 1. Pociski niepenetracyjne, o których mowa w § 3 pkt 6, mogą być wyłącznie pociskami gumowymi miotanymi z broni palnej gładkolufowej, broni alarmowej albo sygnałowej.

2. Pociski niepenetracyjne można stosować w przypadkach:

- 1) odpierania bezpośredniego bezprawnego zamachu przeciwko życiu lub zdrowiu ludzkiemu albo w pościgu za sprawcą takiego zamachu,
- 2) przeciwdziałania niszczeniu mienia, jeżeli jednocześnie bezpośrednio jest zagrożone życie lub zdrowie człowieka,
- 3) zbiorowego zakłócenia porządku publicznego.

3. Pociski niepenetracyjne mogą być stosowane w budynkach w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2.

4. Pociski niepenetracyjne stosuje się:

- 1) oddając strzał ostrzegawczy (salwę ostrzegawczą) w górę,
- 2) celując w kończyny dolne.

5. O użyciu pocisków niepenetracyjnych decyduje:

- 1) właściwy terenowy organ Straży Granicznej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, lub osoba przez niego upoważniona, a podczas ich nieobecności — dyżurny operacyjny (kierownik zmiany),
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2, funkcjonariusz samodzielnie lub jego bezpośredni przełożony.

§ 14b. 1. Paralizatory elektryczne można stosować, jeżeli zastosowanie innych środków przymusu bezpośredniego jest niemożliwe lub okazało się bezskuteczne, w przypadkach:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1609 i Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800, Nr 172, poz. 1805, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757.

- 1) obezwładniania osoby niepodporządkowanej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia niebezpiecznego narzędzia,
 - 2) odpierania czynnej napaści,
 - 3) pokonywania czynnego oporu,
 - 4) dokonywania zatrzymania osoby lub bezpośredniego pościgu za osobą, wobec której zachodzi przypuszczenie popełnienia przestępstwa,
 - 5) udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej lub doprowadzanej,
 - 6) przeciwdziałania niszczeniu lub kradzieży mienia.
2. Paralizator elektryczny stosuje się z zachowaniem ostrożności, uwzględniając jego właściwości mogące stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzkiego.
3. O użyciu paralizatora elektrycznego wobec określonej osoby funkcjonariusz decyduje samodzielnie lub używa go na polecenie bezpośredniego przełożonego.”;
- 5) w § 15:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) natychmiast udzielić tej osobie pierwszej pomocy, a w razie potrzeby spowodować podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych, w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym,”
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Medyczne działania ratownicze, w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym, podejmuje się zawsze w stosunku do kobiety ciężarnej, wobec której użyto środka przymusu bezpośredniego.”;
- 6) w § 16:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza,
 - 2) czas i miejsce zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
 - 3) dane osoby, wobec której zastosowano środek przymusu bezpośredniego,
 - 4) szczególne powody oraz rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego,
 - 5) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środków przymusu bezpośredniego,
 - 6) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego,
- 7) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 2 i 15,
 - 8) inne ważne okoliczności zdarzenia,
 - 9) dane ustalonych świadków zdarzenia,
 - 10) podpis funkcjonariusza sporządzającego raport.”;
- 7) w § 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej nastąpiło zranienie osoby, funkcjonariusz jest obowiązany natychmiast udzielić tej osobie pierwszej pomocy, a także spowodować podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych, w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym.”;
- 8) w § 22 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) stopień służbowy, imię i nazwisko funkcjonariusza,
 - 2) czas i miejsce użycia broni palnej,
 - 3) dane osoby, wobec której użyto broni palnej,
 - 4) szczególne powody oraz rodzaj użytej broni palnej,
 - 5) opis postępowania poprzedzającego użycie broni palnej,
 - 6) skutki użycia broni palnej,
 - 7) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 18 i 21,
 - 8) inne ważne okoliczności zdarzenia,
 - 9) dane ustalonych świadków zdarzenia,
 - 10) podpis funkcjonariusza sporządzającego raport.”;
- 9) w § 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli wskutek użycia środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej nastąpiło zranienie osoby, dowódca jest obowiązany spowodować natychmiastowe udzielenie osobie poszkodowanej pierwszej pomocy oraz podjęcie wobec niej medycznych działań ratowniczych, w rozumieniu przepisów o Państwowym Ratownictwie Medycznym.”;
- 10) w § 30:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
 - b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Raport, o którym mowa w ust. 1, zawiera:
 - 1) stopień służbowy, imię i nazwisko dowódcy,
 - 2) określenie liczebności pododdziału, czasu i miejsca zastosowania środka przymusu bezpośredniego lub użycia broni palnej,

- 3) szczegółowe powody oraz rodzaj zastosowanego środka przymusu bezpośredniego lub użytej broni palnej ze wskazaniem trybu wydania polecenia zastosowania tego środka lub użycia broni palnej,
- 4) opis postępowania poprzedzającego zastosowanie środków przymusu bezpośredniego lub użycia broni palnej,
- 5) skutki zastosowania środka przymusu bezpośredniego lub użycia broni palnej,

- 6) w razie potrzeby określenie sposobu realizacji przepisów § 24 lub 26 oraz 28,
- 7) inne ważne okoliczności zdarzenia,
- 8) dane ustalonych świadków zdarzenia,
- 9) podpis dowódcy.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. Belka*

1528

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 sierpnia 2005 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej

Na podstawie art. 11e ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie środków przymusu bezpośredniego stosowanych przez inspektorów i pracowników kontroli skarbowej (Dz. U. Nr 96, poz. 845) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O każdym przypadku użycia środka przymusu inspektor lub pracownik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić, w formie pisemnej notatki służbowej, bezpośredniego przełożonego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do obowiązków bezpośredniego przełożonego, o którym mowa w ust. 1, należy:

- 1) zbadanie, czy użycie środka przymusu nastąpiło zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- 2) niezwłoczne powiadomienie prokuratora oraz podjęcie działań mających na celu wdrożenie postępowania dyscyplinarnego, w wypadku stwierdzenia, że użycie

środka przymusu było niezgodne z obowiązującymi przepisami,

3) niezwłoczne powiadomienie prokuratora, jeżeli następstwem użycia środka przymusu jest śmierć człowieka.”;

2) w § 5 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) indywidualnych technicznych środków i urządzeń, przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób, w postaci kajdanek, prowadnic, siatek obezwładniających, pałek służbowych zwykłych, wielofunkcyjnych, teleskopowych, obezwładniających i paralizatorów elektrycznych,”;

3) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. 1. Chemiczne środki obezwładniające można stosować w przypadkach:

- 1) odpierania czynnej napaści i pokonywania czynnego oporu,
- 2) pościgu za osobą podejrzaną o popełnienie przestępstwa,
- 3) udaremniania ucieczki osoby zatrzymanej,
- 4) przeciwdziałania niszczeniu mienia.

2. Przy stosowaniu chemicznych środków obezwładniających należy zachować ostrożność, uwzględniając ich właściwości mogące stanowić zagrożenie dla zdrowia.”;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 91, poz. 868, Nr 171, poz. 1800 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 132, poz. 1110.